

נקודות של אור

דיבורים מאירים שזכינו לטמוע מפי כ"ק מרן רבינו שליט"א - במהלך השבוע פרטת כי תטיא תטפ"ד

המחסום האחרון מהביטחון... ❧

האם לבטוח בהשם אמורה להיות בושה? לכאורה לא. אדרבה, ביטחון היא דרגה גבוהה בעבודת השם, וכולנו שואפים אליה, אז למה שנתבייש בביטחון שלנו בהשם?

אבל דוד המלך אומר אחרת:

"בך בטחו אבותינו... בך בטחו - ולא בושו!" ריבונו של עולם, הם לא מתביישים לבטוח בך...

למה שיתביישו!

ובכן, מהו בכלל 'ביטחון'? החובות הלבבות מגדיר, שביטחון הוא - להיות בטוח שאני לא בטוח...

במילים אחרות: כשאני חושב שאני בטוח, בטוח בכסף שלי, בטוח שהמעמד שלי יישאר תמיד, בטוח בהצלחות שלי, בטוח במשפחה וביציבות - למה שאבטח בהשם?

על מי אנחנו סומכים, על עצמנו - או על השם?

האדם בטוח בהשם - רק כשהוא בטוח במאה אחוז שהמצב שלו לא בטוח, כשהוא מודע במודעות מלאה לכישלונות שלו, לחוסר האונים שלו, ואז העוגן היחיד שיש לו להישען עליו - הוא הבורא.

להכיר בשפלות שלנו - זה הדבר הכי קשה. אנחנו לא מסוגלים להכיל מקרים שחושפים בפנינו את השפלות, מוכנים לעשות הכול, ואפילו לחיות בהכחשה - העיקר לא לעמוד חשוף מול חוסר האונים.

האדם עסוק כל היום בחשבונות של מה יגידו, של האם דברים מסוימים יגרמו לו לבושות. הוא פוסל שידוכים, מתפרץ על ילדיו, נסער כשהעסקה נכשלה - ואחוזים רבים של הקושי נגרמים בגלל תחושת הבושה וה'מה יגידו עלי'.

קשה לו לעמוד מול עצמו ולהכיר במציאות: אני לא יכול. אני לא בטוח.

וזה מה שאומר דוד המלך: המחסום הכי גדול מהביטחון בהשם - היא הבושה, חוסר היכולת לעמוד מול השפלות שלנו, מול הצורך להיעזר בהשם, מול חוסר היכולת להסתדר לבד.

אבל אבותינו? הם בטחו בך - ולא בושו לעמוד חשופים מול השבריריות שלהם!

*

למה קשה לי שקשה לי? ❧

דוד המלך עומד וצועק: ריבונו של עולם, "למה קודר אלך בלחץ אויב?" למה אני מתהלך קודר ועצבני מול לחץ האויב?

שאל ר' אשר: זה מה שמפריע עכשיו לדוד המלך? שהוא כועס ועצוב בזמנים לחוצים כשהאויב מקיף אותו מכל עבר? למה הוא לא צועק על עצם ה'לחץ אויב'?

למה דוד לא זועק: ריבונו של עולם - למה אתה שולח לי את ה'לחץ אויב' הזה? למה אתה מעביר אותי כאלה קשיים, כאלה מעברים, כאלה התמודדויות? למה אתה מפגיש אותי עם מצבים כל כך קשים? למה אני סובל?

כל השאלות האלה - לא קשות לדוד המלך!

אומר ר' אשר: דוד המלך ידע את הסוד, הוא ידע - שהקדוש ברוך הוא לא שולח לך את הקשיים האלה סתם! אין לו ענין להכאיב לך סתם, אין לו מטרה להביא אותך לשאול ולשכול, לנפילה ולהתמוטטות.

"כי לא תעזוב נפשי לשאול" היה ר' אשר צועק בשדה, "לא תתן חסידך לראות שחת", ריבונו של עולם, אתה הרי לא רוצה להזניח אותי ולתת לי להתרסק, אני לא עובר את הקשיים האלה לריק!

יש לך מטרה בכל זה, והיא – "תודיעני אורח חיים!" אתה רוצה להביא לי 'געדאנק' חדש! אתה רוצה להביא אותי לחיבור אליך, להתרפקות עליך, ואת החיבור הזה אני יכול לקבל רק כשאני רואה את חוסר האונים שעוטף אותי!
כל עוד אני תפוס בגאווה, בתחושה שאני יכול לבד, כשהכול זורם ואין קשיים – למה שאתחבר אליו? למה שאחפש אותו? טוב לי בנתק שלי, במקום היבש והרחוק שאני נמצא בו...

הקדוש ברוך הוא מרעיד אותי – כי הוא רוצה לחבר אותי בחזרה! זו המטרה שלו בכל הכאבים שהוא מעביר אותי!
דוד המלך עומד ברגעים קשים של התמודדות, הקשיים מציפים אותו מבפנים ומבחוץ, והוא יודע – שכל הקשיים האלה הם הזדמנויות של חיבור, כל טיפת חוסר אונים היא אוצר של דבקות...

אבל כשהמוח תפוס בעצב, בחשבונות, בקדרות, בהאשמה, בעצבנות – הוא מפספס את ההזדמנות לחיבור! הקשיים האלה מגיעים – אבל לא מנוצלים לתכלית שלהם!

קרה לך מקרה מעציב? אדם קרוב זרק לעברך מילה פוגענית? שמעת בשורה לא טובה? הפסדת בעסקה? אם אתה לוקח את זה למקום של חיבור מתוך השבריריות שלך – השתמשת עם הקושי לצורך הנכון...

אבל אם אתה מעדיף להיסחף אחר הרגשות, אם אתה נותן לכעס ולשיברון להציף אותך – חבל על הזדמנות שהולכת לאיבוד!
וזה מה שדוד המלך זועק: ריבונו של עולם, הבאת לי קשיים, הבאת לי לחץ אויב – אבל למה קודר אתה לך? למה במקום להשתמש עם הקושי לחיבור – אני נסחף לעצבות וכעס?

עזור לי, אבא, להתחבר מתוך הקושי, ולא לפספס את ההזדמנות!

*

סְגוּלָה לַפְּרִיָּסָה - לְקַבֵּל... ✎

אנשים מחפשים היום סגולות לפרנסה, לפתוח את שערי השפע, לזכות לישועות ולברכה עד בלי די. וזה לא תמיד מתממש כמו שרצינו. למה אנחנו לא תמיד מקבלים את השפע? האם הקדוש ברוך הוא חלילה מקמץ את ידיו מלתת לנו? הפסוק הרי אומר אחרת במפורש – "והריקותי לכם ברכה – עד בלי די!" הבורא משפיע ברכה לעולם – בלי סוף!

מצד שני, אנחנו לא רואים את השפע הזה בחשבון הבנק... להיכן הוא נעלם?

אומר הפרי הארץ: הריבונו של עולם אמנם משפיע כל הזמן שפע של ברכה וישועה, אבל לנו אין את הכלים להכיל את השפע!

איך בונים כלי להכיל ברכה? המשנה כבר מלמדת אותנו: **לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה – אלא השלום!**

מה זה 'שלום'? לחיות בשלום ובחיבור עם עצמי, עם הסביבה – ועם הקדוש ברוך הוא. לקבל את עצמי, את הסביבה ואת מה שה' עושה איתי, ולשמוח עם כל זה.

אדם שמתגאה בהצלחות שלו – לא מחובר לשלושת המעגלים האלה. הכלי שלו מלא בהבלים!

מאידך, אדם שמתלונן על הכישלונות שלו – גם הוא לא חי בשלום, גם הכלי שלו עמוס בסוג של גאווה...

אם אנחנו רוצים להכין כלי אמיתי לקבל את השפע – הדרך היא לקבל את עצמנו, לא לתת להצלחות לסחרר אותנו, ולא להניח לכישלונות לשבור אותנו.

וכפי שה'אהבת ישראל' מוויז'ניץ היה אומר: חסיד אמיתי לומד לדעת ש'הרבה' – זה לא יותר מידי, ו'קצת' – זה לא מעט מידי...

*

✎ הוא מסתתר - עד שישחרר! ✎

הרה"ק מרוז'ין הסביר את הפסוקים הידועים בתהלים – בפסוק הבא:

עד אנה תשכחני נצח? עד אנה תסתיר את פניך ממני?

עד אנה אשית עצות בנפשי!

כל זמן שלא שחררתי שליטה, שלא נתתי לבורא להיכנס לסיפור, כל עוד אני מתעקש למצוא עצות ולהסתדר לבד – הקדוש ברוך הוא לא מתגלה...

*

יו"ל ע"י 'נקודות של אור' - ספינקא,
ע"פ הבנת הכותב. ניתן לקבל כבית
פדרשנו רחוב דונולו 11 בני ברק

או בכתובת הפייל:

a0504171897@gmail.com

נתרם ע"י ידידנו הרה"ח ר' חנניה יו"ט ליפא איצקוביץ הי"ו
כברכת מזל טוב לאחיו הרה"ח ר' אהרן איצקוביץ הי"ו
לרגל נישואי בתו כטעטו"פ

ולע"נ אביו גבאי ביהמ"ד הרה"ח ר' ישעיה ב"ר משה יוסף ז"ל

נלכ"ע כ"ה אדר תשנ"ד

נתרם ע"י ידידנו

הרה"ח ר' בן ציון שטיינברג הי"ו

לרגל שפחת ה'כר פצוה' לבנו ני"ו